சிறு- குறு நிறுவனங்களின் இன்றைய நிலை

பெயரை வெளியிட விரும்பாத ஒரு சிறு தொழில் முனைவோர்

MSME என்றால் என்ன?

குறு, சிறு மற்றும் நடுத்தர நிறுவனங்கள் என்பது வர்த்தகர்கள்/ உற்பத்தியாளர்கள்/ சேவை வழங்குபவர்கள்/ தொழில் வல்லுநர்கள்/ ஏற்றுமதியாளர்களாக இருக்கலாம். தொழில் மற்றும் இயந்திரங்களில் அவர்களின் முதலீடுகள் மற்றும் அவற்றின் ஆண்டு விற்பனை ஆகியவற்றைப் பொறுத்து, அவை குறு அல்லது சிறு அல்லது நடுத்தர நிறுவனங்களாக வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. அவர்கள் இந்தியாவின் முதுகெலும்பாகக் கருதப்படுகிறார்கள் மற்றும் முறையான மற்றும் முறைசாரா பிரிவுகளில் பெரும்பாலான வேலை வாய்ப்புகள் அவர்களின் இருப்பின் கீழ் உள்ளன.

இந்திய அரசால் நடத்தப்பட்ட 2017 கணக்கெடுப்பின்படி, இந்தியாவில் 6.15 கோடி MSME கள் உள்ளது. அவர்கள், நமது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 38% பங்களிப்பை வழங்குகின்றன.

2020 - கொரோனா லாக்டவுன் காலத்தில், MSME இன் வகைப்பாட்டை இந்திய அரசு மாற்றியது. அதற்கு முன்னதாக இந்த பிரிவுகள், தொழில் மற்றும் இயந்திரங்களில் முதலீட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அவர்கள் இப்போது அதை ஆலை மற்றும் இயந்திரங்களில் முதலீடு செய்வது மட்டுமல்லாமல், மொத்த ஆண்டு விற்பனைப்படியும் இருக்கும்படி விரிவாக்கியுள்ளனர்

புதிய வகைப்பாட்டின் கீழ், மாதம் தலா. 2 லட்சம் விற்பனை செய்பவரும், தலா. 20 கோடி விற்பனை செய்பவராக இருந்தாலும், அவர்கள் அனைவரும் MSME கீழ் வகைப்படுத்தலாம். இந்நாட்டில் 99% குறுந்தொழில் நிறுவனங்கள்தான். அவர்கள் ஆண்டு வருவாய் தலா 5 கோடிக்கு கீழ்தான் இருக்கும். இதில் இருப்பவர்கள், கடந்த 10 ஆண்டுகளில் அதிக அழுத்தத்துக்கும், அழிவுக்கும் உள்ளானார்கள்.

இதில் இருந்து எது தெரிகிறது? தொழில் சங்கங்கள் கூறவில்லை. 2021 ஆம் ஆண்டில் அனைத்து MSME களையும் பதிவு செய்வதற்காக இந்திய அரசு குறு, சிறு மற்றும் நடுத்தர நிறுவனங்களின் அமைச்சகம் மூலம் உதயம் என்ற வலை தளத்தை தொடங்கியுள்ளது. இன்றுவரை, உதயம் வலை தளத்தின் கீழ் 3.25 கோடி நிறுவனங்கள்தான் பதிவு செய்து உள்ளார்கள்.

இது பல கேள்விகளை எழுப்புகிறது:

- 2017 இல் பழைய வகைப்பாடுகளின்படி இருந்த 6.15 கோடியில் இருந்து மீதமுள்ள 3 கோடி நிறுவனங்களுக்கு என்ன ஆயிற்று? புதிய வகைப்பாட்டின்படி கிட்டதட்ட 12 கோடி சிறு குறு நிறுவனங்கள் இருந்திருக்க வேண்டும் அல்லவா?
- இன்றைய தேதியின்படி இந்த MSME களின் எந்த வகையான துறைசார் அல்லது புவியியல் படி உள்ளார்கள்?
- MSMEகளின் கீழ் உருவாக் கப்பட்ட நேரடி மற்றும் மறைமுக வேலைவாய்ப்பு, மற்றும் முறையான மற்றும் முறைசாரா வேலை செய்பவர்களின் தரவு என்ன?

இந்திய அரசிடம் இந்த தரவு இல் லாமல், எப்படி அவர்களின் தேவைக்கேற்ப

கொள்கை முடிவு எடுக்க முடியும்?

சிறு குறு நிறுவனங்கள் இன்றைய நிலை என்ன? அல்லது எவ்வாறு முன்னேறி வருகின்றன?

இன்று ஒரு தொழிலை நடத்துவது சவாலாகவும், அன்றாடப் பிரச்சினைகளை எதிர்த்துப் போராடுவதும்தான் மிகவும் அதிகமானதாகிவிட்டது.

தொழில்முனைவோர் ஜான் ஏறி முழம் விழுவதாகதான் இருக்கிறார்கள். அவர் ஒரு பிரச்சினையை தீர்க்கிறார் என்றால், உடனே அவருக்கு நிறைய புது பிரச்சினை காத்திருக்கிறது.

நாம் அனைவரும் அறிந்திருக் கிறோம், எதுவும் நிரந்தரம் இல்லை, மாற்றம் ஒன்றே நிலையானது. ஆனால் பல திடீர் மாற்றங்கள், ஆயத்தமில்லாத அறிமுகங்கள், ஆலோசிக்காத முடிவுகள், கள அளவிலான சிக்கல்களைத் கண்டு கொள்ளாமல் இருத்தல் ஆகியவை ஒரு தொழில்முனைவோருக்கு வணிகத்தைச் செய்வது கடினமாக்கி உள்ளது. ஒவ்வொரு மாதமும் அவரது கோல் போஸ்ட் மாறுகிறது, அவருடைய வணிக உத்திகளும் மாறுகின்றன.

கடந்த 7 வருடங்கள் முன்பு வரை, திடீர் கொள்கை மாற்றங்கள் அதிகம் இல்லை, மேலும் அந்த மாற்றங்களுக்கு இடையேயான இடைவெளி, ஒரு தொழில்முனைவோருக்குத் தயாராகவும், மாற்றியமைக்கவும் போதுமான நேரத்தைக் கொண்டிருந்தது.

இவர்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள் என்ன?

இப்போது சிறு- குறு நிறுவனங்கள் கடந்த 7 ஆண்டுகளில் சந்தித்துவரும் பிரச்சினைகளைப் பற்றி தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.

பிரச்சினை 1: பொதுத் துறை நிறுவனம் மூடல்

உற்பத்தித் துறையில் இருக்கும் சிறு குறு தொழில் நிறுவனங்கள், ஒரு பெரிய கார்ப்பரேட் நிறுவனத்தையோ அல்லது ஒரு பொதுத்துறை நிறுவனத்தையோ அல்லது ஒரு மாநில அரசு நிறுவனத்தையோ சார்ந்திருக்கிறார்கள். எடுத்துக்காட்டாக, ராணிப்பேட்டை மற்றும் திருச்சியின் **BHEL** அவர்களுக்கு சப்ளை செய்யும் தொழில்முனைவோர் நகரத்தை உருவாக்கியது. **HVF** தொழிற்சாலை அவர்களுக்கு வழங்குவதற்காக அவர்களைச் சுற்றி பல தொழில்முனைவோரை உருவாக்கியது. இதேபோல், பெரும்பாலான பொதுத்துறை நிறுவனங்கள், பெரும்பாலும் உள்ளூர் தொழில்முனைவோரை உருவாக்கி, அவர்களைத் தங்கள் துணை அலகுகளாக ஆக்கி, தொழில்நுட்பம், திறன்கள், வசதிகள் ஆகியவற்றை வழங்குகின்றன. அதிக அளவில் **MSMELs** முதலில் நிறுவப்பட்டது இப்படித்தான்.

கடந்த 7 ஆண்டுகளில் இது போன்ற பொதுத்துறை நிறுவனம் தொடங்குவது பூஜ்ஜியமாக உள்ளது மற்றும் பெரிய **corporate** நிறுவனங்களுக்கு உள்நாட்டில் கொள்முதல் செய்யவோ அல்லது உருவாக்கவோ எந்த நிபந்தனையும் இல்லை. அப்படி இல்லாத நிலையில், **MSMELs** தங்கள் தொழில்களில் கால் ஊன்ற முடியாமல் திணறிக் கொண்டிருந்தன. மேலும்,ஒரு பொது துறை நிறுவனத்தின் இருப்பு மூலம் ஆயிரக்கணக்கான நிறுவனங்கள் மற்றும் ஊழியர்களின் வாழ்வாதாரம் முக்கியமானது என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். இந்த தொழில் முனைவோர் தங்கள் வணிகத்தை நடத்துவதில் மட்டுமே அதிகக் கவனத்தை செலவிடுகிறார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் சந்தைப்படுத்தல் அல்லது விற்பனையைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை மற்றும் ஆரோக்கியமான வாழ்க்கை முறையை வழிநடத்தினர். அவர்களின் வாழ்வில் ஒரு பிரச்சனையும் இருந்ததில்லை. சிறப்பான வணிக நடவடிக்கைகள், நேர்மையான கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துபவர்கள், வெளிப்படையான பரிவர்த்தனைகள் மற்றும் நம்பகமானவர்கள் ஆகியவற்றில் அவர்கள் பெரும்பாலும் கவனம் செலுத்தினார்கள். இப்படித்தான் அவர்கள் வாழ்வு சிறப்பாக இருந்தது.

அவர்கள் இத்தனை ஆண்டுகளாக இந்த நாட்டின் மற்றும் தேசத்தின் பொருளாதாரத்தை கட்டமைத்தார்கள். இதுபோன்ற பல தொழில்முனைவோர்

குழுக்களை நாம் காணலாம். பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் ஆரம்ப உருவாக்கத்திற்குப் பிறகுதான், தொழில்முனைவோர் வளர்க்கப்பட்டு உருவாக்கப்பட்டனர். கடந்த 5 ஆண்டுகளில், அரசாங்கம் அத்தகைய பொதுத்துறை நிறுவனங்களை பங்கு விலக்கல் மற்றும் மூடல் மற்றும் தனியார்மயமாக்கல் ஆகியவற்றை நோக்கி நகர்ந்துள்ளது. அரசாங்கம் அவற்றின் முக்கியத்துவத்தை உணரத் தவறிவிட்டது, இது ஒரு பெரிய அரசாங்க நிறுவனத்தை ஒரு தனியார் நிறுவனத்தின் கைகளுக்கு மாற்றுவது மட்டுமல்ல. இது MSME தொழில்முனைவோர் போன்ற அவர்களைச் சார்ந்தவர்களைப் பாதுகாக்கத் தவறி விட்டோம்.

இன்று திருச்சியில் உள்ள திருவெறும்பூர் செல்லுங்கள். பி.எச்.இ.எல் திருச்சியை நம்பி இருந்த பெரும்பாலான துணை யூனிட்டுகள் ஆர்டர்கள் இல்லாததால் கதறி வருகின்றனர். அவர்கள் வாழ்விற்கு எந்த உத்தரவாதமும் இல்லை, எதிர்காலத்தின் மேல் நம்பிக்கையும் இல்லை. இதுதான் யதார்த்தம்.

பிரச்சினை 2: பணமதிப்பு நீக்கம்

இந்த சிறு, குறு நிறுவனங்களில் பெரும்பாலானவை பணபரிவர்த்தனைகள் காசாகவோ அல்லது காசோலை பரிவர்த்தனைகள் மூலமாகவோ கையாளப்படுகின்றன. திடீரென பணமதிப்பிழப்பு நடவடிக்கை வந்தது, அது அவர்களின் அன்றாட வாழ்க்கை முறையையும் பணப்புழக்கத்தையும் பாதித்தது. இது நிறுவனங்களை அதன் உயிர்வாழ்வில் இருந்து தளர்த்தியது. முதலாளிகளுக்கும் ஊழியர்களுக்கும் இடையிலான சுமூகமான உறவு துண்டிக்கப்பட்டது. தினக்கூலி செய்பவர்களுக்கு திடீரென வேலை இல்லாமல் போனது. வருமானம் இல்லை. ஒரு பக்கம் வியாபாரம் நடக்காததால், இன்னொரு பக்கம் நடக்கும் சிறு வியாபாரம் கூட கையில் பணம் இல்லாததால், பணப் புழக்கத் தேவைகளை எப்படி நிர்வகிப்பது என்று தொழிலதிபர்களுக்குத் தெரியவில்லை. டிஜிட்டல் பரிவர்த்தனை என்ற புதிய சொல் வந்தது. ஆனால் பெரும்பாலான தொழில் முனைவோர் டிஜிட்டல் பரிவர்த்தனைக்கு பழக்கப்படவில்லை. தகவமைத்துக் கொள்ள அவர்களுக்கு நேரம் தேவைப்பட்டது, அதிர்ச்சியிலிருந்து வெளிவரத் தயாராக அவர்களுக்கு நேரம் தேவைப்பட்டது.

2018 ஜனவரியில் அகில இந்திய உற்பத்தியாளர்கள் அமைப்பு நடத்திய ஆய்வில், பணமதிப்பிழப்பு நடவடிக்கைக்குப் பிறகு, குறுந்தொழில் பிரிவில் 35% வேலை இழப்பும், 50% வருவாய் இழப்பும் ஏற்பட்டதைச் சுட்டிக்காட்டியது. தொழில்முனைவோர் சமூகம் அதிலிருந்து வெளிவர போராடிக்கொண்டிருந்தது. அவர்களுக்கு ஆதரவாக அரசு செல்லவில்லை. அவர்களின் வலிகளை அரசு கண்டுகொள்ளவில்லை. ஏனென்றால், அரசாங்கம் தீர்க்க வேண்டிய மற்றும் கவனிக்க வேண்டிய மிகப் பெரிய பிரச்சனைகள் இருந்தன.

பிரச்சினை 3: ஜி.எஸ்.டி.

அடுத்ததாக சரக்கு மற்றும் சேவை வரி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. திடீரென்று ஜூலை 2017 முதல், அனைத்து வணிக நிறுவனங்களும், வணிக பரிவர்த்தனைகளுக்கு ஜிஎஸ்டி போர்ட்டலைப் பயன்படுத்த அறிவுறுத்தப்பட்டது. மக்கள் தயாராக இல்லை. பணமதிப்பிழப்பு நடவடிக்கையின் அதிர்ச்சியில் இருந்து அப்போதுதான் மக்கள் மீண்டு வந்தனர். அடுத்த உடனடி மாரடைப்பை அவர்களால் ஜீரணிக்க முடியவில்லை. தேவைகள் மற்றும் சமர்ப்பிப்புகளை அவர்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. பலர் கணினி அறிவு இல்லாதவர்கள். SMELs மத்தியில் மீண்டும் குழப்பம் தொடங்குகிறது. அவர்களின் கஷ்டம் அதிகமானது.

ஜிஎஸ்டி என்றால் என்ன என்பதை உணர்ந்து அவற்றைப் பயன்படுத்தத் தயாராகும் முன்பே, அது அவர்கள் மீது திணிக்கப்பட்டது. யாருக்கும் அது பற்றிய புரிதல் இல்லை-

1. அவர்களின் உள்ளீடு செலவு (Input cost) என்னவாக இருக்கும்?

2. அவற்றின் வெளியீட்டு விலை (sales price) என்னவாக இருக்கும்?

3. அவர்களின் லாபம் என்ன?

4. ஆவணங்களை எவ்வாறு

சமர்பிப்பது?

5. நான் என்ன ஆவணங்களை மாதாந்திர, காலாண்டு, அரையாண்டு, ஆண்டுதோறும் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்?

6. பதிவேடுகளை நான் எவ்வாறு பராமரிப்பது?

7. எனது சப்ளையர்கள் தங்கள் வரிகளைச் செலுத்துவதை நான் எப்படி உறுதிப்படுத்துவது?

பெரும்பாலான தொழில்முனைவோர் தங்கள் ஆலோசகர்கள் அல்லது தணிக்கை யாளர்கள் மற்றும் அந்த விதிமுறைகளுக்கு இணங்க அவர்களுக்கு உதவக்கூடியவர்களின், வாசலில் வாழத் தொடங்கினர்.

இது தவிர, இணையம் தொடர்பு கிடைப்பது அல்லது போர்டல் கோளாறு அல்லது சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆவணம் சரியாக இல்லை போன்ற சிக்கல்கள் மேலும் கஷ்டம் கொடுத்தது. பின்னர் அதுவே தண்டனைகள் ஆனது. கடந்த 7 ஆண்டுகளில் ஜிஎஸ்டி ஏற்கனவே 700க்கும் மேற்பட்ட திருத்தங்கள், மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு முறையும் உள்ளீட்டுச் செலவை மாற்றி யமைக்கும்போது, லாபமும் அடிபடுகிறது. பெரும்பாலான குறு நிறுவனங்கள் வருடாந்திர ஒப்பந்தங்களில் கையெழுத்திடுகின்றன, பெரும்பாலான சிறு ஏற்றுமதியாளர்கள் தங்கள் வாங்குபவர்களுடன் சிறிய இலாப ஒப்பந்தங்களைக் கொண்டுள்ளனர்.

திடீரென எல்லாமே அழிந்து போயின. எல்லாருக்கும் குழப்பம். தொழில் செய்து பிழைப்பது மிகவும் கடினமாகி விட்டது. தொழில்முனைவோர் ஒவ்வொரு நாளும் வெவ்வேறு இடங்களில் கோல் போஸ்ட்டைப் பார்க்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் வேதனை யான செயல்களைத் தொடர்கிறார்கள், என்ன செய்வது என்று அவர்களுக்குத் தெரிய வில்லை. வலி தொடர்கிறது.

பிரச்சினை 4: பொருளாதாரம் மந்த நிலை

அடுத்து வரும் ஆண்டுகள் 2018 & 2019. அது பொருளாதாரம் மந்தமான ஆண்டு. (Economic Slow down) பலர் ஆர்டர் இல்லாமல், மேற்கொண்டு செல்ல முடியாமல் சிரமப்பட்டனர். பெரிய முதலீடுகளைச் சமாளிப்பது கடினம் என்பதை கார்ப்பரேட் நிறுவனங்கள் உணர்ந்து கஷ்டப்பட்டன. அந்நியச் செலாவணி விகிதங்கள் (Exchange rate) மிக அதிகமாகப் போய்க் கொண்டிருந்தன. பணவீக்கம் உயரத் தொடங்கியது. மேலும் இந்த சிறுதொழில், குறு நிறுவனங்கள் தங்களுக்கு வர வேண்டிய பணத்தை கார்ப்பரேட் நிறுவனங்கள் மற்றும் அரசு நிறுவனங்களால் தாமதம் செய்யப் பட்டது. செலுத்த வேண்டிய நிலுவைத் தொகை வெகுவாக உயர்ந்தது. MSME துறையானது அவர்களின் பணப்புழக்கத்தை இழந்தது, வங்கி அவர்களின் பணத்தை திருப்பிச் செலுத்தும்படி அவர்களிடம் கேள்வி கேட்கத் தொடங்கியது. பேக்கிங் கிரெடிட், OCC வரம்புகள் குறு மற்றும் சிறு தொழில் முனைவோரை நசுக்கத் தொடங்கியது.

ஒரு பக்கம் அவர்கள் கடனை திருப்பி செலுத்த வேண்டும், மற்றொரு பக்கம் கார்ப்பரேட் நிறுவனங்கள் மற்றும் அரசு கொடுக்க வேண்டிய பணம் வரவில்லை. அவர்கள் அழுது, அழுது, கெஞ்சினார்கள். தீர்வாக TReADS என்ற தளத்தின் தீர்வை அரசாங்கம் கொண்டு வந்தது. ஆனால் இன்றும் TReDS தளத்திற்கு மாநில அரசுகள் தீவிரம் கொடுக்கவில்லை. கார்ப்பரேட் நிறுவனங்கள் கவலைப்படவில்லை. அவர்கள் கோரிக்கைகளை எதிர்த்து மேல்முறையீடு செய்தனர். இன்றைய நிலவரப்படி, ரூ. 10.5 லட்சம் கோடி என்பது MSME துறைக்கு வர வேண்டிய நிலுவைத் தொகையாகும். சில மாதங்களுக்கு முன்பு அரசாங்கம் ஒரு கொள்கையை கொண்டு வந்தது, எந்த நிறுவனமும் 45 நாட்களுக்கு மேல் MSME க்கு பணம் செலுத்துவதை தாமதப்படுத்தினால் அதை லாபமாக கருதி வருமான வரி செலுத்த வேண்டும். இதுதான் தீர்வா?

துரதிர்ஷ்டவசமாக, இந்தத் தீர்வு MSMEகளுக்கான ஆர்டர்களை ரத்து செய்தது. ஒரு பிரச்சனையில் இருந்து இன்னொரு பிரச்சனைக்குப் போனார்கள். இப்போது இந்தக்கொள்கையை மறுபரிசீலனை செய்து வருமான வரி விதிகளை மீண்டும் திருத்துவது குறித்து அரசாங்கம் பரிசீலித்து வருகிறது.

இது ஒரு பிரச்னைக்குத் தீர்வு காண முடியாத அதிகாரிகளின் இயலாமையை அம்பலப்படுத்துகிறது. 2018 - 2019 ஆகிய இரண்டு வருடங்கள் மந்தநிலை மற்றும் பணவீக்கத்திற்குச் சென்ற பிறகு, 2020க்குள் நுழைந்தோம். அவற்றில் சில மீளத் தொடங்கியுள்ளன. அவர்களில் சிலர் தங்கள் வணிகத்தை மறுதொடக்கம்/விரிவாக்க தங்கள் சொத்துக்களை விற்பதன் மூலம் தனிப்பட்ட ஆதாரங்களில் இருந்து அதிக பணத்தை தங்கள் வணிகத்தில் செலுத்தினார்கள். அவர்களில் சிலர் தாங்கள் பிழைத்துக் கொள்ளமுடியும் என்று நினைத்தார்கள், மோசமான நிலை போய்விட்டது என்று கருதினார்கள். இதைவிட மோசமானது இன்னும் வரப்போகிறது என்பதை நாம் அனைவரும் ஒருபோதும் உணரவில்லை.

பிரச்சினை 5:
கோவிட் லாக் டவுன் 1

மார்ச் 2020 இல், 22 ஆம் நாள் இரவு 8 மணிக்கு திடீர் உள்ளிருத்தல் பற்றிய அறிவிப்பு வந்தது. அறியப்படாத நெருக்கடியாக இருந்த தொற்றுநோய் மற்றும் மனித உயிரைக் காப்பாற்ற அரசாங்கம் அதைக் கையாள வேண்டும் என்பது புரிந்துகொள்ளத்தக்கது. ஆனால் திடீர் லாக்டவுன் தொழிலதிபரை பெரும் பிரச்சனைகளில் சிக்க வைத்துள்ளது.

திடீர் அறிவிப்பால், இயந்திரங்கள் சரியாக மூடப்படவில்லை/ சரியாக வைக்கப்படவில்லை. மூலப்பொருட்கள் சரியான சேமிப்பில் வைக்கப்படவில்லை. போக்குவரத்தின் கீழ் உள்ள பொருட்களைப் பெறவோ அல்லது திருப்பி அனுப்பவோ முடியாது. செயல்பாட்டில் இருந்த தளம் திடீரென நிறுத்தப்பட்டது. தொழில்துறைகளுக்கு மிகவும் முக்கியமான நிதியாண்டு முடிவின் கடைசி 10 நாட்களில் இது வந்ததால் நிலுவையில் உள்ள ஆர்டர்கள் மற்றும் அக்கவுண்ட் ஐ முடிக்க முடியவில்லை. தொழிலாளர்களைக் கவனிக்க முடியவில்லை. வழி தெரியாமல் திணறினர். எப்படி எங்களுக்காக எந்தப் பயிற்சியும் அல்லது தயார்நிலையும் இல்லாமல் ஜிஎஸ்டி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதோ அதே மாதிரி உணர்ந்தோம்.

பொதுமக்களைக் காப்பாற்றும் முயற்சியில், தொழில்முனைவோர் குறியாகினர். லட்சக்கணக்கான புலம்பெயர்ந்த தொழிலாளர்கள் நூற்றுக்கணக்கான மைல்கள், பரிதாபமாக நடந்து செல்வதை உலகம் முழுவதும் பார்த்தது. தொழில்முனைவோர் அல்லது உரிமையாளர்கள் தங்கள் நலன்களை/ தங்கள் தொழிலாளியின் நலனைப் பாதுகாக்க இயலாமையால் மௌனமாக அழுதனர். பணப்புழக்கப் பிரச்சனை பரபரப்பானது. முதலில் 30 நாட்கள் என்று கருதப்பட்ட லாக்டவுன் 60 நாட்களுக்கும், பின்னர் 90 நாட்களுக்கும், பின்னர் 120 நாட்களுக்கும், பின்னர் 150 நாட்களுக்கும் சென்றது. இறுதியாக, நாடு தளர்வு பூட்டுதல் நிவாரணத்தைக் காண 6 மாத கால அவகாசம் எடுத்தது. கோவிட் பாதிப்பால் பல தொழில்முனைவோர் உயிரிழந்துள்ளனர். அவர்களுக்கு பணம் செலுத்த வேண்டிய நிறுவனத்தின் உரிமையாளர்கள் பலர் இறந்துவிட்டனர். எந்தப் பக்கம் செல்வது என்று தெரியாமல் பல வர்த்தக நிறுவனங்கள் அதிர்ச்சியடைந்தன. ஒரு முழுமையான குழப்பமான சூழ்நிலை, வேலை இழப்பு அல்லது வேலையின்மை அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. தீர்வுகள் மற்றும் உயிர்வாழ்வதை விட பிரச்சனைகள் பெரிதாகத் தோன்றின. அரசு ரூ. 20 லட்சம் கோடி ஊக்கத் தொகை அறிவித்தது.

ஊக்கத் தொகை அறிவிப்பில், அதிகம் பேசப்பட்ட ரூ. 3 லட்சம் கோடி ECGLS திட்டம். வங்கிகள் தங்கள் நிலுவையில் உள்ள கடனில் 10% கூடுதல் தற்காலிக கடனாக குறைந்த வட்டியில் வழங்க வேண்டும். அது உண்மையில் உதவியதா?

உண்மையில், பெரும்பாலான வங்கியாளர்கள் இந்தப் பணத்தை, நிலுவையில் உள்ள நிலுவைத் தொகையாக, ஏற்கனவே கொடுத்த 6 மாத காலக்கெடுவைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்காக, பிஎஃப், இஎஸ்ஐ, ஜிஎஸ்டி போன்ற சட்டப்பூர்வ வரிகளைச் செலுத்துவதற்காக சரிசெய்தனர். பணம் அனுமதிக்கப்பட்டாலும், மிகக் குறைவாகவே

தொழில்முனைவோரின் கைகளில் சென்றது. முடிவு என்ன தெரியுமா? ECGLS திட்டத்தின் ஊக்கத் தொகுப்பின் 3 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும், அனுமதிக்கப்பட்ட வரம்பு ரூ. 3 லட்சம் கோடியாக இருந்தது, இருப்பினும் பயன்படுத்தப்பட்ட வரம்பு ரூ. 2 லட்சம் கோடி தான். நிச்சயமாக, அந்த அளவிற்கு இது பயனுள்ளதாக இருந்தது. அடிப்படையில், இந்த அறிவிப்பில் இருந்த நிபந்தனைகள் வலிமிகுந்த/ சிரமத்தில் உள்ள அனைவரையும் அதைப் பெற அனுமதிக்கவில்லை. லாக்டவுன் காலத்தில் EMI க்கு 6 மாத கால அவகாசம் அறிவிக்கப்பட்டது, ஆனால் துரதிர்ஷ்டவசமாக வட்டி குறித்த தெளிவு இல்லாமல் வங்கிகள் கூடுதல் வட்டி வசூலித்தன. மக்கள் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு சென்று முறைப்படுத்தினார்கள். கோவிட் காலத்திலும் தொழில்முனைவோர் தங்கள் உரிமைகளை போராடிப் பெற வேண்டிய நிலையை பாருங்கள்.

செப்டம்பர் 2020 க்குள், விஷயங்கள் நிர்வகிக்க முடியாததாக மாறத் தொடங்கியுள்ளன. தொழில்கள் மூட தொடங்கின. செப்டம்பர் 2020 இல் இந்திய தொழில்முனைவோர் கூட்டமைப்பு நடத்திய ஆய்வில், கிட்டத்தட்ட 90% தொழில்முனைவோர் எந்த அரசாங்க ஊக்குவிப்பையும் பெற முடியவில்லை. கடந்த 3 ஆண்டுகளாக லாபம் ஈட்ட முடியவில்லை என 94% தொழில் முனைவோர் தெரிவித்துள்ளனர். மீண்டும், நம்பிக்கை நீடித்து, அக்டோபர் 2020 முதல், இயல்பு நிலைக்குத் திரும்பத் தொடங்கியது. சில தொழில்கள் பிழைத்தன, ஆனால் பல தொழில்கள் நடத்த முடியவில்லை. தொழில் நடத்த முடிந்தவர்கள் அல்லது கோவிட் நிவாரணப் பொருட்களைத் தயாரிப்பது போன்ற காலத்தின் தேவைக்கேற்ப தங்கள் தொழிலை மாற்றியமைக்க முடிந்தவர்கள் உயிர் பிழைக்க முடிந்தது.

பிரச்சினை 6:
கோவிட் லாக் டவுன் 2

பின்னர் 2021 லாக்டவுன் 2 வந்தது, இது லாக்டவுன் 1 ஐ விட மோசமானது. யாரிடமும் பணம் இல்லை, யாருக்கும் வியாபாரம் இல்லை, தீர்வுகள் யாருக்கும் தெரியாது, ஆக்ஸிஜன் பற்றாக்குறை வந்தது. தொழிற்சாலைகளுக்கு ஆக்சிஜன் சப்ளை செய்யக்கூடாது என்று அரசு தெளிவான வழிகாட்டுதலை வழங்கியது. இதன் விளைவாக தொழில்துறை செயல்பாடுகள் முடக்கப்பட்டன.

மூலப்பொருட்களின் விலை உயரத் தொடங்கியது. பணவீக்கம் அடியெடுத்து வைக்கத் தொடங்கியது. இரண்டாவது கோவிட் லாக்டவுன் முடிய 6 மாதங்கள் எடுத்தது. இயல்பு நிலை திரும்பிய போதிலும், தொழில்முனைவோருக்கு உண்மையான பிரச்சனை தொடங்கி விட்டது.

பிரச்சினை 7 -
வளர்ந்து வரும் புதுத் துறைகள்

2021 முதல் - நாங்கள் கோவிட் தொடர்பான சிக்கல்களிலிருந்து வெளியேறி, வணிக மாதிரிகளை மீண்டும் திட்டமிடத் தொடங்கினோம். அந்த நேரத்தில் தான் அரசு புதுத் தொழில்களை, ஊக்குவிக்க திட்டம் வகுத்தது. அவை முறையே

ட்ரோன்கள் / EV துறைகள் / லாஜிஸ்டிக்ஸ் / ரோபாட்டிக்ஸ் / ஆட்டோ மேஷன் / AI அடிப்படையிலான தொழில்நுட்பங்கள் / ஃபின்டெக் / பாதுகாப்பு கரணங்கள் உற்பத்தி / மின் வணிகம் சார்ந்த விற்பனை / மொபைல் app அடிப்படையிலான வணிக மாதிரிகள் / மொபைல் போன்களின் அசெம்பிளி போன்றவை. அதுவரை வழக்கமான வணிகங்களில் ஈடுபட்டிருந்த தொழில்முனைவோர் பின் தள்ளப்பட்டனர் மற்றும் துரதிர்ஷ்டவசமாக அவர்கள் இந்த மாறுபட்ட வளர்ச்சிக்கு மௌன சாட்சியாக மாறியுள்ளனர். EV உயர்வால் வழக்கமான வாகனத் துறை வீழ்ச்சியடைந்தது. தற்போதுள்ள தொழில்முனைவோரை மறுதொடக்கம் செய்ய அல்லது அரவணைத்து, வளர்ந்து வரும் துறைகளில் அவர்களை உள்வாங்க பயிற்சி அல்லது ஊக்கம் மற்றும் நலிந்து கொண்டிருக்கும் தொழிலில் இருந்து வெளியேறும் வழியை வழங்க யாரும் இல்லை. அரசாங்க ஆதரவுடன் PLI திட்டத்துடன்

களமிறங்கிய புதிய பெரிய நிறுவனங்கள், இந்திய வணிகர்களுக்கான வாய்ப்புகளை மறுத்து தங்கள் சொந்த சப்ளையர்களுடன் அல்லது இறக்குமதிகளுடன் வந்தன.

MSME எதிர்கொள்ளும் பிரச்சனை களின் வகைப்பாடு:

எந்தவொரு வணிகமும் ஏதேனும் ஒன்று அல்லது இரண்டு அல்லது கீழே உள்ள ஐந்து சிக்கல்களில் அனைத்தையும் சார்ந்து இருக்கலாம். அவை 5M தூண்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

First M - MONEY பணம்:

தொழில்முனைவோர் வங்கிகளில் கடன் பெறுவது அவ்வளவு எளிதாக இல்லை. இருக்கும் கடனை அடைப்பதில் சிரமம் ஏற்பட்டது. இதன் விளைவாக NPA நெருக்க ஆரம்பித்தது. தொழிலதிபரை காப்பாற்றுவதை விட வங்கிகளை காப்பாற்ற ஒரு BAD BANK ஆரம்பிப்பதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தியது. தொழில்முனைவோருக்கான NPA விதிமுறைகளை அரசாங்கம் தளர்த்தவில்லை. இவர்களுக்கு அரசு உதவிக்கு வரவில்லை, அவர்களுக்கு எந்த நிவாரணமும், ஒருமுறை தீர்வும் {OTS} வழங்கவில்லை. பெரும்பாலான கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களை அணுக முடியவில்லை, தொடர்பு கொள்ள முடியவில்லை, அழுத்தம் கொடுக்க முடியவில்லை என்பதால், வரவேண்டிய நிலுவைத் தொகைகள் வரவில்லை. பணம் என்பது அரிதான பொருளாகி விட்டது. வட்டி விகிதங்கள் கிட்டத்தட்ட 2% உயர்த்தப்பட்டதால் பணத்தின் வட்டி அதிகமாகிவிட்டது. எனவே இன்று தொழில்முனைவோர் பணம் என்ற முதல் M கிடைக்காமல் திணறுகின்றனர்.

ANGEL TAX# வரியால் அச்சுறுத்தப்பட்ட முதலீட்டாளர்களால் பங்குகளை விற்று பணம் உயர்த்துபவர்கள் சிரமப்பட்டனர். அரசு விதிமுறைகளை தளர்த்தவில்லை.

Second M - MATERIALS- மூலப் பொருட்கள்.

இரண்டாவது M என்பது மூலப் பொருள். கடந்த 2 ஆண்டுகளில் மூலப் பொருட்களின் விலை ஏறக்குறைய 60% உயர்ந்துள்ளது அனைவருக்கும் தெரியும். சிறு, குறு தொழில் நிறுவனங்கள் திடீரென அதிக விலைக்கு பேரம் பேசுவது எப்படி சாத்தியம். பேச்சுவார்த்தை நடத்தும் சக்தி வாய்ந்த நிலையில் அவர்கள் இல்லை. அவர்களின் வாழ்வை அச்சுறுத்தும் வகையில் நஷ்டத்தை உருவாக்கும் நடவடிக்கையில் இது முடிந்தது.

மூலப்பொருட்களின் விலையை பெரிய கார்ப்பரேட் நிறுவனங்கள் நிர்ணயம் செய்தன. கார்ப்பரேட் வரி திருத்தங்கள், வங்கிகளின் கடன் தள்ளுபடி மற்றும் PLI திட்டங்களின் கீழ் அரசாங்கத்தின் ஆதரவு போன்ற பல்வேறு நன்மைகளை கார்ப்பரேட் நிறுவனங்கள் அனுபவித்தன. குறு, சிறு தொழில்கள் தங்களைத் தாங்களே எதிர்த்துப் போராடி, அழிவதற்கு விடப்பட்டன. இந்திய வரலாற்றில், முதல் முறையாக இந்தியாவில் உள்ள சுமார் 450 MSME சங்கங்கள், மூலப்பொருள் பிரச்சனையின் தீவிரத்தை அரசாங்கத்திற்கு தெரிவிக்கவும், அவர்களின் கவனத்தை ஈர்க்கவும் ஒரு நாள் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டன. MSME அமைச்சகம் பிரச்சனைக்கு தீர்வு காணவில்லை. குறுந்தொழில் முனைவோருக்கு குறைந்த விலையில் பொருட்களை வழங்க ஒவ்வொரு தொழிற்பேட்டையிலும் ரேஷன் கடை வசதி என்ற எளிய தீர்வு காதில் விழவில்லை. இன்று வரை மூலப்பொருட்களின் விலையால் தொழில்முனைவோர் தொடர்ந்து அவதிப்பட்டு வருகின்றனர். விலை அதிகமாக உள்ளதால், ஜிஎஸ்டி வசூலை அதிகளவில் பெற முடிந்ததால், அரசு மகிழ்ச்சியில் உள்ளது. மூலப்பொருளான இரண்டாவது M என்பது இப்போது வரை புதிராகவே உள்ளது.

Third M - MANPOWER - மனிதவளம்:

மூன்றாவது M மனிதவளம். கோவிட் காலத்தில் லட்சக்கணக்கான புலம்பெயர்ந்த தொழிலாளர்கள் நூற்றுக்கணக்கான மைல்கள் நடக்க வேண்டிய நிலையில், பலர் திரும்பி வர முன்வரவில்லை. இது நாட்டில் முறைசாரா தொழிலாளர்களை நம்பி இருந்தவர்களின் துறையை சீர்குலைத்துள்ளது. அவர்களின் சமூகப் பாதுகாப்பின் அவசியம் தெளிவாகியது. தொழில்முனைவோர் பாதிக்கப்பட்டனர். நாட்டிலுள்ள கல்விமுறையானது அதிகமான பொறியாளர்கள், டிப்ளமோ பொறியாளர்கள்,

தொழில்நுட்பப் பணியாளர்களை உருவாக்கினாலும், அது தொழில்துறை எதிர்பார்ப்பை பூர்த்தி செய்யவில்லை. என் தேவைக்கு ஏற்ற ஆட்கள் இல்லை என்ற இடைவெளி அதிகமாகியது. மனித வளத்தின் தரம் குறைந்துவிட்டது. உற்பத்தித் திறன் குறைந்ததால் விளைபொருட்கள் சந்தையில் போட்டியற்றதாக மாற்றியது. செலவுகள் அதிகரிக்க ஆரம்பித்துவிட்டன, நிராகரிப்புகள் அதிகரிக்க ஆரம்பித்துள்ளன. வாக்குறுதிகள் நிறைவேற்றப்படுவதில்லை. தொழில்முனை வோர் அதன் பாதிப்பை உணர ஆரம்பித்தனர். மேலும் இது இன்னம் தொடர்கிறது.

Forth M - MODERNISATION - நவீனமயமாக்கல்:

நான்காவது M நவீனமயமாக்கல் ஆகும். கடந்த 3 ஆண்டுகளில் திடீரென புதிய தொழில்நுட்பங்களை உருவாக்கத் தொடங்கியுள்ளது அரசு. மின் வாகனங்கள், மொபைல் போன் அசெம்பிளி மற்றும் பாதுகாப்பு உற்பத்தி, ட்ரோன்கள், AI சார்ந்த தொழில்நுட்பங்கள், உற்பத்தியில் ஆட்டோமேஷன், ரோபாட்டிக்ஸ் போன்றவை. எதிர்காலம் பற்றி கருதுவது தவறல்ல. அதில் எந்த சந்தேகமும் இல்லை. ஆனால் வழக்கமான வணிக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடும் நபர்களைப் பற்றி யோசிக்க வேண்டாமா என்ன? நாம் எப்படி அவர் களுக்கு பரிகாரம் அளிப்பது? நவீனமயமாவதற்கு நாம் அவர்களுக்கு எப்படி உதவுவது? இப்படி எல்லாம் எதுவும் இல்லாததால் நிறைய பேர் கீழே விழ ஆரம்பித்தனர். அவர்களின் வங்கிக் கடன்கள் NPA ஆக மாறி வருகிறது. ஒரு புதிய வணிக வாய்ப்பைத் தொடர மற்றும் இருக்கும் வணிகத்தை எளிதாக மூடும் வாய்ப்பை அரசு அவர்களுக்கு வழங்கவில்லை. ஒரு தொழிலை எப்படி நடத்துவது என்பதில் கவனம் செலுத்த முடியாமல், ஒரு தொழிலை நடத்த முடியாமல் மக்கள் திண்டாடினர். வலிகள் பெரிதாகிக் கொண்டிருந்தன. நான்காவது M நவீனமய மாக்கல் என்பது கேள்விக்குறியாகிவிட்டது.

FIFTH M - MARKETING - சந்தைப்படுத்தல்.

இறுதி M சந்தைப்படுத்தல். இன்று எதற்கும் ஈ-காமர்ஸ் என்று ஆகிவிட்டது. ஃபோன் மூலமாகவே ஆர்டர் செய்யலாம், delivery பெறலாம், பணம் செலுத்தலாம் என்றாகிவிட்டது. அமேசான் மட்டும் ஒரு திருவிழாக் காலத்தில் 1 வாரத்திற்குள் செய்த வணிகம் ரூ.90,000 கோடி. அமேசான் மற்றும் ஃப்ளிப்கார்ட் போன்ற வெளிநாட்டு இணைய வர்த்தக நிறுவனங்கள் இந்திய தொழில் முனைவோர் மற்றும் வர்த்தகர்களின் வணிக வாய்ப்புகளை பறித்துவிட்டன. அவர்களால் சிறந்த விலை, சிறந்த வீட்டு வாசலில் சேவை மற்றும் இ-காமர்ஸ் பலன்களை வழங்க முடிந்தது. ஆனால், உண்மையான வியாபாரம் செய்பவர்கள், கோவிட் காலத்தில் பொது மக்களுக்கு உதவிய கடைக்காரர்கள் வறண்டு போனார்கள். எங்கே போவார்கள்? அரசாங்கம் அவர்களுக்கு எந்த ஆதரவையும் பாதுகாப்பையும் வழங்கவில்லை, மின் வணிகத்தின் வளர்ச்சியில் எந்தக் கட்டுப்பாட்டையும் கொடுக்கவில்லை. தற்போதுள்ள தொழில்முனைவோரின் இ-காமர்ஸ் தளத்திற்கு இடம்பெயர்வது சவாலாக உள்ளது. அவர்களுக்கு வாய்ப்பு வழங்க, காத்திருந்த பின்னர் பணம் பெற, சாத்தியம் எதுவும் இல்லை. நுகர்வோர் சரியான நேரத்தில் இ-காமர்ஸ் தளங்களுக்கு பணம் செலுத்தினாலும், தங்கள் பொருட்களை அல்லது சேவைகளை விநியோகிக்கும் விற்பனையாளர்கள் தங்கள் பணத்தை சரியான நேரத்தில் பெற முடியவில்லை. இந்த நிலை தான் இணைக்கப்பட்ட கார் டிரைவர்களுக்கும். இந்த நிலை தான் உணவு விற்பனை யாளர்களுடன் இணைக்கப்பட்ட உணவகங்களிலும். உண்மையான சேவை வழங்குபவர்கள் பாதிக்கப்படுகின்றனர். சிண்டிகேட்டர்கள் அல்லது app நடத்துபவர்கள் லாபம் மற்றும் பலன்கள் இரண்டையும் அனுபவித்து வந்தனர். எந்த ஒழுங்கு முறையும் இல்லை. தகவல் திருட்டு நடந்து கொண்டிருந்தது. Paytm உடனான சிக்கலை நாங்கள் இப்போது காண்கிறோம். Fast Tag வாங்கிய அனைவரும் இப்போது வேறு எதையாவது வாங்கச் செல்ல வேண்டும். எதிர்காலம் மற்றும் நவீன அமைப்பு என்ற

பெயரால், நாம் வாங்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது,

5 M நெருக்கடி இன்று மிக அதிகமாகிவிட்டது. தொழில் முனைவோர் நஷ்டமடைந்து வருகின்றனர். அவர்கள் அனாதைகளாக்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்களைக் கவனிப்பதற்கும், ஆறுதல் கூறுவதற்கும், கையைப் பிடிப்பதற்கும் யாரும் இல்லை. அவர்கள் மீதான கவனத்தை அரசு இழந்துவிட்டது. அவை செழித்து வளர்வதை விட இறக்க தொடங்கியுள்ளன. இதுதான் இந்தியாவின் நிலை.

ஸ்டார்ட்-அப் விஷயத்திலும் இதே நிலைதான். DIPT மூலம் GoI, 7 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தொடங்கப்பட்ட காலத்திலிருந்து சுமார் 100000 பதிவுகள் இருந்ததாகக் குறிப்பிட்டுள்ளது. அவற்றில் எத்தனை இன்று பிழைத்திருக்கின்றன. கடந்த 3 ஆண்டுகளில் 92%க்கும் அதிகமான ஸ்டார்ட்-அப்கள் அழிந்துவிட்டதாக தொழில்துறைக் கண்ணோட்டத்தில் மதிப்பிடுகிறோம். மிக முக்கியமானது தரவுகளை வைத்திருப்பது. சரியான தீர்வைக் காண்பதற்கு இவை நமக்கு மிகவும் முக்கியமானவை. ஒரு MSME எவ்வாறு செயல்படுகிறது என்பதை அறிய ஒரு பச்சாதாபம் இருப்பது மிகவும் முக்கியமானது. சரியான அணுகுமுறை மற்றும் சரியான தீர்வுகளைக் கொண்ட சரியான நபர்களை அரசு பக்கத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். தீர்வுகள் மிகவும் முக்கியம்.

அதற்காகக் காத்திருக்கிறோம்.

●